

de smaa Fremskridt, vi have gjort Forslag til, skyldes jo uægtelig den høje Regering selv, saa jeg kan ikke fri Regeringen for Ansvar for de Skuffelser, vi i saa Henseende have lidt. Vi havde Grund til at tro dette, efter den Maade, hvorpaa Regeringen kom til Roret, efter de Begivenheder, som førte dertil, efter „det ny System“, som derved skulde indføres, og efter den højtærede Ministers Udtalelser paa Regeringens Vegne, som jeg citerede for, og som gif ud paa, at den vilde gaa i Spidsen og lede Arbejdet. Paa dette Grundlag havde vi Føje til at tro, at vi kunde finde Støtte hos den høje Regering, navnlig til Reformering paa saa smaa og ufslybige Punkter som dette, og jeg fastholder, at det maa betragtes saaledes, navnlig naar man ser paa, hvad der paa dette Omraade allerede er indført i andre Lande, thi der er vist ikke mange, som ville give Ministeren Medhold i, et et saadant fakultativt borgerligt Ægtefæls skulde være et større Brud med det bestaaende end det tvungne borgerlige Ægtefæls. Saaledes har man i alt Fald ikke hidtil set det fra Kirkens Side. Det er min Begrundelse af, at vi ogsaa paa dette Punkt have troet at maatte tage Hensyn til den høje Regerings mulige Stilling til et saadant Lovforslag. Men, som sagt, Haabet kan naturligvis bryde sig tit, at man til sidst opgiver at haabe. Naar den højtærede Minister vil dele Ansvar for Lovforslagets Stranding med dette Ting, idet han siger, at Forslaget efter hans Skøn ikke vil kunne gaa igennem her, vil jeg dog indtil videre bede den højtærede Minister vente, indtil han ser, om Forslaget dog ikke skulde kunne gaa igennem i dette Ting. Jeg nærer fremdeles det Haab, at det skal lykkes at gennemføre det her; men lykkes det ikke, kan den højtærede Minister heller ikke fri sig for Ansvar derved. Det er i alt Fald meget muligt, at den højtærede Ministers Stilling til Sagen vil have vækket Interessen derved i en saadan Grad, at f. Eks. de Folk, som ønske det Mere, ikke ville støtte dette Mindre, naar dette dog ikke kan blive til noget. De, som holde paa, at det almindelige borgerlige Ægtefæls er det rigtigste og bedste, vilde dog maasse gaa med til det foreliggende Forslag, naar de saa, at kun dette kunde gennemføres og ikke andet. Men naar de se, at ikke en Gang dette kan gennemføres, hvad der jo maa antages efter den højtærede Ministers Stilling dertil, er det ret naturligt, uden at jeg derfor vil anbefale den Stilling, at de ikke ville støtte det, hvad de maasse ellers vilde have gjort; saa helt fri for Ansvar kan den

cerede Minister under ingen Omstændigheder blive.

Til Slut skal jeg kun gøre en Bemærkning angaaende de kirkelige Takster. Den højtærede Minister sagde, at det ikke var muligt fra Regeringens Side at gøre nogen Forandring i det Forhold, at man her i Kjøbenhavn tog forskellig Betaling for det samme i de forskellige Kirker. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke begriber, at den højtærede Minister kan sige, at det er umuligt. Er det da ikke underordnede kongelige eller kirkelige Embedsmænd, som tage denne forskellige Betaling og fastsætte den efter deres eget fri Skøn? Den højtærede Minister siger, at der er ingen Lovbestemmelse om, hvad der skal tages; Administrationen fastsætter det selv efter et Skøn. Er det da virkelig saaledes, at Klosterkontorerne fastsætter Takster, som Kirkeministeriet ikke kan ændre? Jeg kan ikke forstaa det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth): Det ærede Medlem er dog sikkert saa tilstrækkelig kendt med Højtidsoffers Karakter som frivilligt, at han vil kunne forstaa, at det ikke kan være muligt at forestrive dets Størelse. (Ordføreren [Svend Høgsbro]: Jeg vidste ikke, at det her drejede sig om noget Højtidsoffer). Jeg beder om Forladelse, det var selvfølgelig Accidens, jeg mente.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Det er for sent at gaa til de følgende paa Dagsordenen opførte Sager.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amtsske Valgtreds, for at han kan indbringe det anmeldte Forslag til Lov om ekstraordinært Bidrag af Statskassen til Kommunerne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kosloff): Det Lovforslag, som blev anmeldt af den højtærede Formand i forrige Møde, og som jeg paa Medforslagsstilleres egne Vegne skal tillade mig at forelægge for det høje Ting, er jo ikke noget nyt Forslag. Det er kendt fra tidligere Aar og kuytter sig meget nøje til det Lovforslag, der blev vedtaget i Fjor, navnlig med Hensyn til